GOORGALM

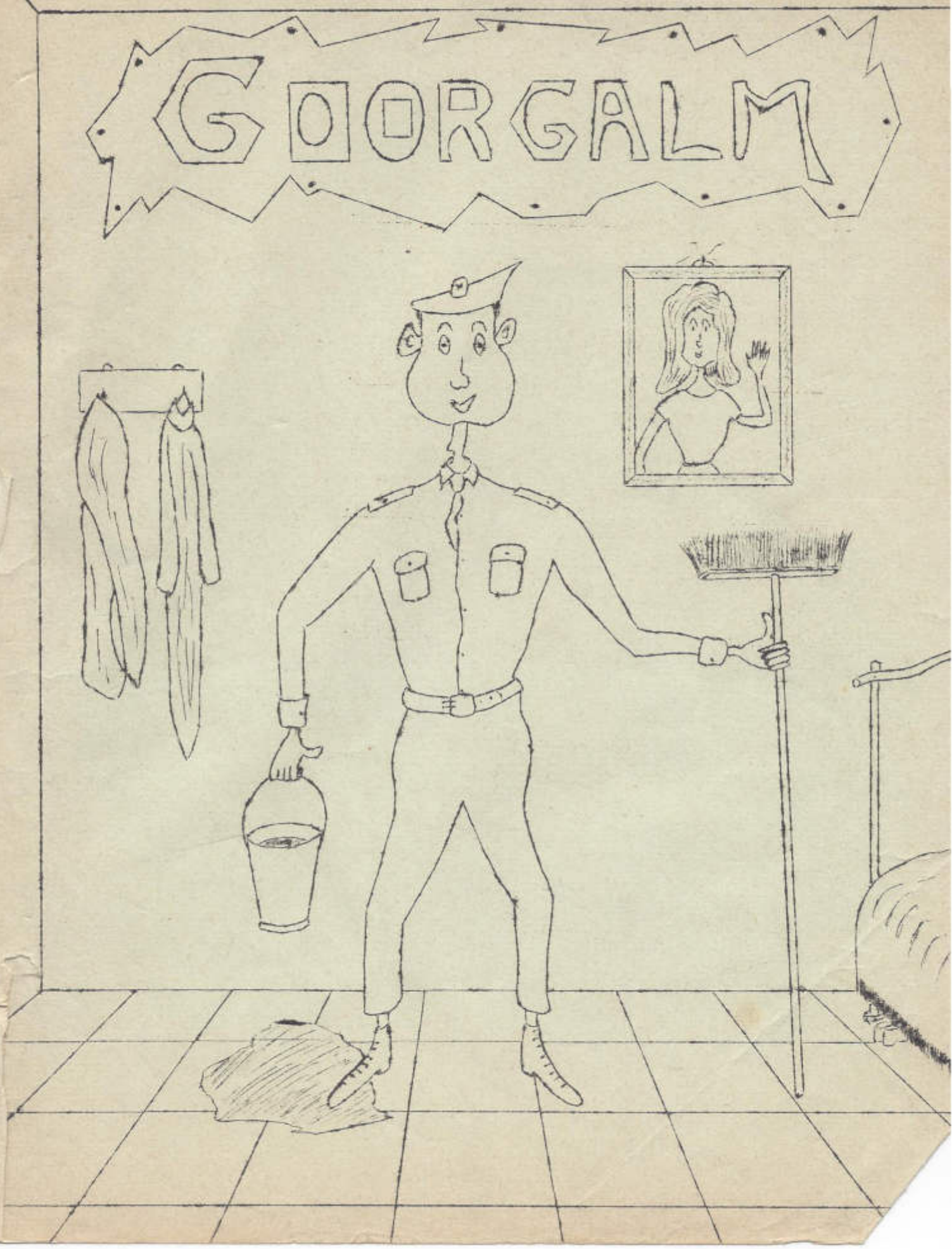

Dit nummer verschijnt op 6 en 7 januari 1968.

Redactie:

Karel Janssen
Oud Gooreind 12
Gooreind

Tony Verbeuren
Gasthuisstraat 6
Gooreind.

Eddy Pourbaix
Bredabaan 942
Gooreind.

Jan Vorsselmans
Noordheuvel 9
Gooreind.

Piet Van Camp
Kerkplaats 2
Gooreind.

René en Jos Cox
Oud Gooreind 10
Gooreind.

Voor morele of meer diepgaande kwesties:

E.H. Onderpastoor
Theo Verellenlaan
Gooreind.

GOORGALM

maandelijks tijdschrift nr. 1

verantwoordelijke uitgever
MILAC - GOOREIND
per adres: Oud-Gooreind 12
GOOREIND (Wuustwezel)

het scheppingsverhaal

Toen de goede Heer God de zevende dag rustte, nadat Hij licht en duisternis, land en water, vissen, vogels, hollanders en tenslotte de eerste mensen had geschapen, toen voelde Hij zich fier en gelukkig. En terecht. Want de goede God had aan alles gedacht, of toch bijna aan alles, maar één ding had Hij vergeten te scheppen, bijna niet te geloven en toch waar, zo waar als ik hier schrijf als een rechtschapen mens.

Bén klein momentje, juist genoeg om met de ogen te knipperen, was de goede God verstrooid geweest. Misschien dacht Hij er toen al aan hoe Hij de taalstrijd tussen Vlamingen en Walen zou oplossen. Maar feit is en blijft dat de Heer verstrooid was. De goede God had iets vergeten.

In den beginne lette niemand erop. Adam had andere katjes te geselen. En Eva, och ja, je weet hoe vrouwen zijn, goed van inborst, maar nadenken, nee hoor. De brave Noë had ook geen oog voor het vergetelheidje van de Heer. Noë had meer dan werk genoeg om zijn beestjes bijeen te harken.

Maar dan kwam Mozes en hij zag voor ogen wat de goede God over het hoofd had gezien.

Iedereen herinnert zich uit zijn gewijde geschiedenis dat Mozes met het volk van Israël naar het Beloofde Land trok, achterna gezet door de Pharao van Egypte (niet te verwarren met juni 1967 toen de rollen omgekeerd waren). Alles ging naar wens tot aan die beruchte Rode Zee. Nu diende snel een oplossing gevonden, of alles viel letterlijk in het water.

Eerst krabte Mozes zich in het haar, wat niet netjes en hygiënisch was, maar in de gegeven omstandigheden zeer begrijpelijk. Toen dacht Mozes aan de ark van Noë, wat aardig gevonden was, maar daar de vogel al lang was gaan vliegen met de olijftak, viste Mozes ook hier achter het net.
Aan hoge laarzen dacht de brave man niet. Dit zou trouwens minder poëtisch en bijbels geweest zijn en minder spectaculair om er een film over te maken. Ten einde raad riep Mozes God's hulp en naam in op een ietwat onstuimige manier. Hiervoor kreeg hij de volgende dag twee stenen tafelen.

Maar God was goed en daarom gaf Hij Mozes ook een tip voor de trip door de Rode Zee. En Mozes ging en de anderen volgden. Opdat nu echter de achterhoede van Mozes' volk precies zou weten langs welke de voorhoede door de Zee was getrokken, zodat ze mekaar niet zouden kwijtspelen bij het schelpjes rapen, besloot Mozes een blaadje uit te geven. De Hebreeuwse naam klonk ongeveer als "amanafoeta" wat, vrij vertaald, zoveel betekent als "Goorgalm".

Toen het bewuste blaadje tenslotte geknipt werd door de legerscharen van de Pharao, was het gouden kalf al lang verdronken.
Tot daar de Bijbel.

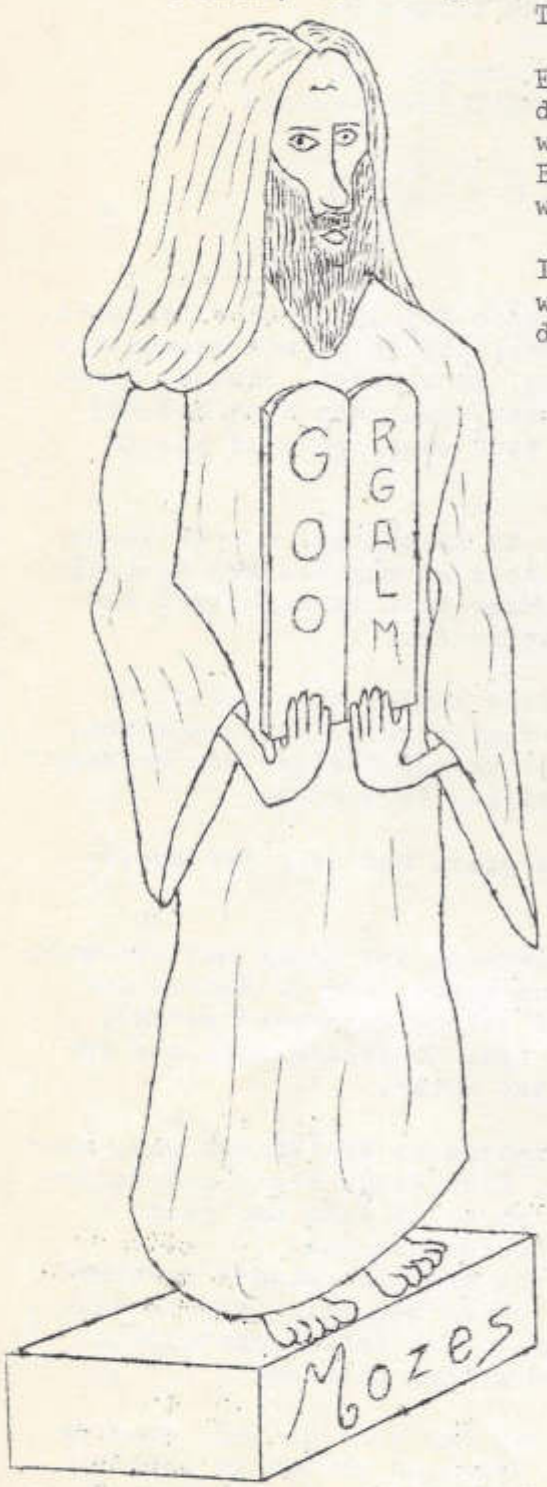

En nu had ik helemaal niet zoveel drukte gemaakt over die waterhistorie, als mij het woord "Goorgalm" niet was opgevallen, bij het aandachtig lezen van mijn Bijbel. En hier moet nu juist ons varkentje gewassen worden.

Iedere inwoner van Gooreind weet dat "goor" zoveel wil zeggen als moeras. Gooreind betekent dus "het einde van het moeras".
"Goorgalm" is dus in feite een galm of een oproep vanuit Gooreind.

Zoals Mozes aan de moerasgrond van de Rode Zee een boodschap uitgalmde om zijn volk in moeilijke tijden bijeen te houden, zo hebben zeven onrechtstreekse en één rechtstreekse afstammeling het plan opgevat een blad op te richten dat kontakten hoopt te leggen tussen het thuisfront en het "oprukkend geweld", tussen Gooreind en zijn soldaten in Duitsland en België.

"Goorgalm" wil dus een informatieblad worden voor onze soldaten, zodat ze niet met hun mond vol tanden staan als ze terugkeren in het Beloofde Dorp van Milac en honig.Langs de andere kant zal "Goorgalm" een informatieblad worden over de activiteiten van onze soldaten zelf, over hun strijd- en eetlust, over hun wel en wee. Ik ben er zeker van dat half Gooreind feest viert als het ooit te weten komt met hoeveel moed en zelfopoffering het land verdedigd wordt.

Maar "Goorgalm" hoopt meer te worden dan alleen maar een informatieblad."Goorgalm" wil een gezellig kontaktblad worden waarin soldaten en thuisblijvers. aan mekaar schrijven, wat ze normaal tussen pot en pint zouden vertellen.

-.-.-.-.-.-

Wat er in Goorgalm zal verschijnen hebben wij gedeeltelijk aan onze vriend Mozes ontleend.

- Mozes begon zijn gazetje iedere keer met een <u>herdelijk schrijven</u> dat slechts ophield wanneer hij 's avonds niet meer zag om zijn letters te beitelen of wanneer hij moest gaan lopen voor de Pharao.
  De tijden zijn veranderd, de proosten ook. Geen epistels meer, geen ellenlange preken maar slechts enkele pennetrekken, een goede raad, een begrijpend woord, een oproep van een vriend.

- Verder ons "technisch hoekje". Vroeger: "Hoe kom ik zonder natte voeten aan de overkant ?". Nu: Assimil-uitgave "Plantrekken zonder moeite",

nuttige wetenswaardigheden voor onze soldaten.

- "Dagklapper". Daar waar die van Mozes niets durfde zeggen van schrik , klapt de onze de hele dag door, zodat onze soldaten meer zullen te weten komen dan nodig en waar is.

- "Galgenaasje". Onze waard tapt moppen aan de lopende band, met of zonder het vierkantje voor volwassen. Mogen slechts op doktersvoorschrift gelezen worden, tenzij deze staken. In dit laatste geval volstaat een telefonisch akkoord van het nummer 906. De redactie is niet verantwoordelijk voor gebeurlijke ongevallen.

- "Prijsvraag". Iedere maand een gouden kalf(je) te verdienen, met of zonder staart. Twee gouden kalfjes kunnen omgeruild worden tegen een gouden koe. In geval van verscheidene juiste antwoorden zal diegene tot winnaar uitgeroepen worden die de grootste oren heeft. Mochten er na deze schiftingsvraag nog meerdere kandidaten overblijven dan zal tot uiteindelijk overwinnaar gekozen worden die het meeste geluk heeft.

- "Nieuws". Voetbalsuksessen van ons aller Gooreind zullen in geuren en kleuren beschreven worden. De geachte lezers worden verzocht ons te verontschuldigen wanneer deze rubriek blanco blijft. Dit zal nochtans alleen gebeuren wanneer Gooreind toevallig eens zou verliezen.
  - Heldendaden uit de jeugdverenigingen, het leven van onze kadotters.
  - Verslagen over internationale vogelenpikwedstrijden te Gooreind, kruisboog- en kemelschietingen, hartenjagen (kaartspel) en zo meer.

- "Vraag het aan Oompje". Vraagbaak over problemen en probleempjes van bittere ernst tot huiselijke aangelegenheden. Iedereen is vrij te vragen wat hij wil. En weten wij het antwoord niet precies, dan zal het er toch niet ver af zijn en in elk geval goed gevonden.

- "Bladvulseltjes". Karamellenverzen, eigen brouwels en andere. Kortom alles wat niet te zwaar of te heet is.

- Tenslotte het voornaamste: " <u>het nieuws van onze soldaten zelf</u> ", wat ze meemaken, wat ze eten of niet eten, hoeveel ze drinken (niet overdrijven want de meesten onder ons kunnen niet ver tellen), hun liefdesperikelen, wat ze van ons blad denken, in een woord : wat ze te vertellen hebben over het " leven bij den troep ".
  En onmiddellijk hierbij aansluitend, nieuws en reakties van ouders over "hun" soldaat, leugentjes die vaders opdissen over "hun" soldatentijd, opbouwende en als 't kan ook afbrekende kritiek.

Gooreind hoopt een stuk leven te brengen van Gooreind voor zijn soldaten en andersom.

Allen die zo goed zijn hieraan mee te werken kunnen hun bijdragen afgeven aan een van de redactieleden. Nog één beleefde vraag : niet allemaal tegelijk alstublieft.

En "Goorgalm" was nu precies wat de goede God vergeten had en waar wij nog net op tijd aan dachten.

kennismaking met onze soldaten

Daar Goorgalm tenslotte een soldatenblad is, hebben wij gedacht er goed aan te doen U onze soldaten voor te stellen. Onmiddellijk na het verkrijgen van de thuisadressen van onze jongens, hebben wij onze vaste reporters naar de vier windstreken uitgezonden om meer nieuws te verzamelen. Hun bevindingen vindt de lezer hieronder. Dat wij van sommigen minder weten dan van anderen, ligt niet aan ons, maar aan meerdere omstandigheden.

- Afzwaaiers einde januari:

GEYSEN Hugo : liet ons reeds zijn bevindingen weten onder de rubriek : "soldatennieuws". Moet nog eenmaal op maneuvers voor hij het leger definitief verlaat. Zijn adres: 1 Cy A Cie
Kamer 111
B.P.S. 14 - B.S.D.

GEYSEN Roger: Onze coereur heeft zijn fiets voor een tijdje verwisseld met een stalen ros van een ietwat groter kaliber, nl. een tank. Na zijn opleiding te Leopoldsburg, is Roger naar Euskirchen getrokken, alwaar hij het waarschijnlijk goed heeft (Roger is een "gemakkelijke", werd ons toegefluisterd). De weinige dagen dat hij nog zal vertoeven in Duitsland, is hij te bereiken op volgend adres : S.M. Roger Geysen, Esc B, 2de Lanciers, Kamer 89
B.P.S. 11 - B.S.D.

MICHIELSEN Guido : Na twee maand in Leopoldsburg te hebben gelegen, is Guido verhuisd naar Euskirchen, alwaar hij dienst doet als kanonnier in een patton. Wat hij van de tankoefeningen overhoudt, is zeeziekte en de zgn. "kuisziekte" (maar dit is een kwaal "op bevel") . Wij hebben de indruk dat Guido het goed heeft in Duitsland, want hij klaagt niet. Voor wie een briefje wil sturen:

S.M. Guido Michielsen 67/10600
2e Lanciers Kamer 76
B.P.S. 11 - B.S.D.

MERTENS Antoon : vertoeft in dezelfde eenheid als Guido Michielsen. Hij is eveneens kanonnier, maar heeft nu vaste dienst als timmerman. Adres:
S.M. Antoon Mertens 67/10599
2e Lanciers Kamer 73
B.P.S. 11 - B.S.D.

VAN DIEVOORT Jan : Onze crosser houdt zich bij het leger onledig in de sector vliegtuigen, nl het bewaken ervan. Jan staat altijd op wacht. Naar het schijnt droomt hij daar steeds van spek en eieren (daarom dat hij vermagerd is). Hij heeft wel het geluk gehad te hebben "getekend" voor vijftien maand, maar omwille van de nieuwe regeling hoeft hij er slechts twaalf van te kloppen. Nog dertig dagen, en ge kunt weer op de moto, Jan. Ondertussen kan men hem nog steeds vinden op onderstaand adres:
S.M. Van Dievoort Jan 67/10604
2e bmd 10 J. B Wing
Blok 12
Helchteren (bij Leopoldsburg)

VAN AERT Willy: Hiervan konden we slechts het adres loskrijgen: Schrijf je ons eens voor je afzwaait, Willy ? Wij zijn benieuwd naar je doen en laten in het leger.

S.M. Willy Van Aert 67/10603
Esk H.K. 16 div.
infirmerie
B.P.S. 6 - B.S.D.

NEEFS Alfons : Zal voor velen een onbekende zijn, vermits hij nog maar pas in Gooreind woont. Hij doet dienst als chauffeur te Westhoven, alwaar hij binnen enkele weken "adieu" zal zeggen om naar het burgerleven terug te keren.

S.M. Alfons NEEFS 67/10601
1ste Genie 2e Cie Kamer 312
B.P.S. 4 - B.S.D.

Wij wensen aan onze toekomstige afzwaaiers nog goede moed voor hun laatste dagen bij het leger, en een behouden thuiskomst. En vergeet uw afzwaaibrief aan Milac niet !

- Afzwaaiers einde februari:

CARVERS Ludo : krijgt zijn nieuwtjes onder de rubriek "soldatennieuws".
Zijn adres :

Kpl Ludo Carvers 67/21800
1 PB L Cie
B.P.S. 3 - B.S.D.

DE POOTER Robert : ging 10 maand geleden voor vijf dagen naar Turnhout, en werd van daaruit naar Soest gezonden, waar hij zijn djob heeft als kanonnier op een tank. Hij heeft een zware opleiding gehad, maar klaagt niet over het eten of over iets anders. Een goed punt alvast voor Robert. Adres:

S.M. Robert De Pooter 67/10595
4e Lanciers ESK B K 72
B.P.S.1 - B.S.D.

VAN HAL Joseph: Niet gewoon Jef of Sep, maar Joseph is er bijna vanaf. Jef ligt bij de tanks. Ziet g'hem liggen ?
Moeder Karlientje wist ons te vertellen dat Jef altijd maar korte briefjes schrijft, juist genoeg om te zeggen dat alles nog goed gaat. Wij vinden dat persoonlijk al heel wat. Klagen doet hij nooit en het uitstekend eten bevalt hem zeer (naar het schijnt heeft hij een kameraad in de keuken zitten) Jef heeft maar één nadeel: hij kan moeilijk uit zijn bed. Wees gerust Jef, hierin staat ge niet alleen. Slaapwel.

S.M. Joseph Van Hal 67/10606
4 L B. ESK. Kamer 66
B.P.S. 1 - B.S.D.

MARIEN François : Moet nog 117 dagen kloppen. Naar we uit het adres konden oomoken vertoeft hij in Soest en wel als chauffeur (maar dat stond niet in het adres). François heeft, zoals veel van onze jongens, zijn opleiding "genoten" in Turnhout. Zijn adres luidt:

S.M. François Mariën 67/21801
5e Linie 3 Cie Kamer 52
B.P.S. 1 - B.S.D.

Wie eveneens einde april afzwaait, is VAN VELTHOVEN Louis (niet te verwarren met die andere, de zgn. "zware"). Evenals heel wat andere Gooreindse jongens heeft Louis in Turnhout zijn opleiding "genoten" voor chauffeur. Daarna vloog hij naar Soest, waar hij tussen de soep en de patatten (waarover hij niet te klagen heeft)nog steeds wagenmenner speelt. Zijn moeder vertelde ons dat ze het spijtig vond dat hij met Kerstmis en Nieuwjaar niet zou thuis zijn. Troost je, Louis, nog gen 150 dagen, en ge viert wat anders.

S.M. Louis Van Velthoven 67/26497
ESK SD 4de Lanciers
B.P.S.1-B.S.D. (Soest)

-Zwaaien af einde mei:

Soest schijnt wel een speciale aantrekkingskracht op Gooreindse soldaten uit te oefenen, want ook Emiel MICHIELSEN vertoeft er, na de klassieke opleiding in Turnhout. Miel verkeert er voortdurend in de hogere kringen, vermits hij dienst doet in de mess officieren. Naar het ons voorkomt moet dit een wisselvallig djobje zijn: officieren kennende (wij zijn ook soldaat geweest), weten wij hoe veranderlijk de geestesgesteltenis van deze heren kan zijn. Miel, wij wensen u nog veel serveer- en kuisgenot, en tot over vijf maand.

S.M. Emiel Michielsen 67/21803
Mess Officieren
5 Linie Bn
B.P.S. 1 - B.S.D.

Einde juli is het de beurt aan:

GILOPS François: De noveelste Gooreindenaar in Soest, na een opleiding voor stormfuselier in Turnhout. François moet op 1 januari nog juistgeteld 209 dagen kloppen. Veel over zijn doen en laten weten wij nog niet, maar hij heeft ons beloofd van spoedig nieuws te zenden. Belofte maakt schuld, Cois!
Adres: S.M. François Gilops 67/42548
5 Linie 2 Cie Kamer 41
B.P.S. 1 - B.S.D.

VAN TICHELEN Jos. Eindelijk eens geen Soest, maar gewoonweg Polygoon, en nog wel bij de "blaffers" van het 18 RA (voor de oningewijden : reizende artillerie) Waarschijnlijk komt het omdat Jos zo dicht bij huis ligt, dat wij zo weinig van hem weten, maar wij verwachten hieron een reactie van onze soldaat zelf. Wij bereiken hem ondertussen langs volgend adres:

S.M. Jos Van Tichelen 67/26496
18 RA Kamer 57
Brasschaat Polygoon.

-Moeten nog kloppen tot einde augustus:

JANSSENS Jozef : Jefke van de Reiger, zoals wij hem beter kennen, meet 1.85m. Volgens zijn vader is hij echter nog de kleinste van de kamer. Groot volk moet er in Westhoven wel zitten dus. Jef is al 10 kg bijgekomen om 4 maand, zodat hij nu reeds zijn buik moet intrekken om in zijn broek te geraken. Hou vol Jef, de 100 kg haalt ge wel vooraleer af te zwaaien.
Jef heeft al vier brevetten: schieten, zwemmen, lopen en goed gedrag. Van ons krijg je er nog een bij, als je ons regelmatig nieuws laat weten.
In den beginne sukkelde hij wat met zijn maag (kunnen wij geloven, met die 10 kg) Nu loopt alles gesmeerd, behalve als hij op kamp moet en zijn tenten tussen de wilde varkens moet opslaan. Nu ja, vieze beesten lopen er overal rond. Adres: S.M. Jozef Janssens 67/47260
1ste Genie Bn 2de Cie Kamer 303
B.P.S. 4 - B.S.D.

SIMONS Jozef : Een week in Turnhout gelegen, en dan naar Duitsland. In het begin viel hij wel wat af (van de "vort" naar 't schijnt), maar nu is hij reeds de oude. Van het eten heeft hij niet te klagen, maar van de "koeken" zwijgen we maar liever. Toen wij een bezoekje brachten aan het ouderlijke huis, vonden wij Jef juist in verlof, volop bezig uit te rusten van het zware soldatenleven. Hij viel zelfs bijna in slaap. Gelukkig was er nog zijn zusje Sonja, die wat leven in de brouwerij bracht en ons haar geliefkoosd hobby, nl. met een bic op een appel schrijven, demonstreerde. Vader Louis vertelde ons nog over zijne soldatentijd, en wij hadden de indruk dat hij wel goesting had om samen met zijn zoon het nog eens over te doen.

Adres: S.M. Jozef Simons
14 Kie Genie Kamer 85
B.P.S. 37 - B.S.D. (Arolsen)

-Einde september:

GEYSEN Ludo: krijgt zijn beurt onder "Soldatennieuws". Zijn adres:
S.M. Ludo Geysen 67/45719/B11
Luchtmacht-Smaldeel
Kaz. Kol. Renson
Saffraanberg - Sint Truiden.

LOOPMANS Alois: Den Alowie vond het beter in België te blijven, eerst een week in Turnhout en daarna Luchtbal, zesde Linie. Het eten moet er niet slecht zijn, want hij is al 4,5 kg bijgekomen. Hij is graag bij het leger; alleen het hardlopen gaat hem niet al te best af (hoe kan het ook anders met al dat overtollige gewicht). Naar wij vernamen is Sinterklaas op de Luchtbal ook geweest. Alowie is beter af dan wij , want ons bracht hij enkel een stel rekeningen.
Als ge met Kerstmis thuis komt, moet ge uw haar eens laten knippen, Alois, anders trekken ze uw vergunning nog eens in.... voor twee uur.

S.M. Alois Loopmans
3de Cie 6 Li 1ste peloton
Kaz. Kol. S.B.H. Housmans
Antwerpen-Luchtbal.

LOUIS VAN VELTHOVEN (zwaait niet af einde september, maar wel oktober)

"Lodewijk de Zware" ligt te soezen in Siegen. Het eten is er niet slecht, maar er is volgens hem te weinig. Gemakkelijk te begrijpen! Het liefst van al gaat hij op oefening. En iedere keer dat het sergeantje fluit, valt Louis plat op zijn buikje, zodat het slijk tot achter de oren van eerstgenoemde spat. Dat vindt Louis prettig. Wij, deftige burgers, zeggen : "foei"!
Voor de rest houdt hij zich onledig als assistent bij het berekenen hoe men nu precies een kanonbal moet afvuren om een koe achter de hoek haar staart weg teschieten, zonder haar uier te raken.
Het beste in het leger vindt Louis de bar. Nu kan hij rustig een pintje drinken, wat hij in Gooreind zelfs niet meer durfde (kwestie van het lief)
Louis heeft zich ondertussen reeds ontpopt als een vaste correspondent van "Goorgalm". Adres: S.M. Louis Van Velthoven 67/56095
Stafbatterij 2 A
B.P.S. 3 - B.S.D.

-Is nog maar binnen van begin december, maar denkt reeds aan zijn afzwaai:

CEUPPENS Alfons : Is een van de weinige Gooreindenaars die hun legertijd in eigen landje doorbrengen. Fons is tankist in Polygoon, houdt zich in de winter bezig met het door de sneeuw kruipen (wat hij in de zomer uitsteekt of zal uitsteken, is ons vooralsnog een raadsel). Fons is elke dag(behalve in geval van piket, wacht of ballen veronderstellen wij), thuis, zodat er alvast op dit punt voor hem niet te klagen valt. Zijn adres luidt:

S.M. Alfons Ceuppens 67/50073
D batterij K 176
Kaz. Lt Coppens
Brasschaat-Polygoon.

-Wie we nog vergaten als afzwaaier einde september:

VAN DE KIEBOOM Hendrik: vergeten is het juiste woord niet, maar vermits Henk onze enige vertegenwoordiger is bij de marine, mochten we voor hem wel een speciaal pleatsje voorbehouden. Wij zitten echter in de rats met zijn adres, vermits hij bij het verschijnen van dit boekje, zijn opleiding te Brugge, Sint Kruis, reeds zal beëindigd hebben, en er veel kans is dat hij rondzwalkt op de wilde baren, tussen de ruwe zeebonken. Henk heeft zich gespecialiseerd in machinetechniek, vindt het eten goed, en is tevreden met zijn troeptijd. Hou zo vol, Henk, en dat adres komt wel in orde. Desnoods stoppen we ons boekje in een fles!

Tenslotte willen we hier nog vermelden dat vanaf 2 januari, Jos De Hondt binnengeroepen is in Turnhout. Wij wensen hem alvast goede moed toe in het voor hem nog onbekende milieu. Wat wij verder nog wensen, is zijn adres, zodat wij hem dit tijdschrift kunnen doen geworden.

&$&$&$

het ontbrekend schakeltje

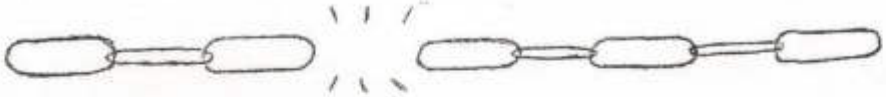

Beste Vriend,

Waar u ook bent: op de vaste grond of in de ruimte, in de soldatenkeuken of erbuiten, aan de afwas of in uw legerbed, vrij of in 't cachot, een warme handdruk!
Persoonlijk zie ik een parochiegemeenschap wel eens als een grote puzzel, vakkundig aaneengelegd, waarvan er dan één schakeltje ontbreekt: onze soldaten ! Maar het hoort erbij, want anders zou die puzzel, en uiteraard onze parochiegemeenschap, onvolledig zijn.

Wat mij betreft, ik ben altijd graag soldaat GEWEEST. En dit laatste woord is dan een voltooide tijd, iets dat afgewerkt is, iets dat tot het verleden behoort... Misschien houdt u er die mening ook op na, maar och kom! Zo erg is het nu ook niet. Soldaat zijn is een kunst ! Zo iets moet men ondergaan; ik zou het zelfs durven vergelijken met een eend: haar pluimen hebben een dunne vetlaag.... en het water loopt erover....Snapt u !

En toch: men ontmoet andere mensen, andere levensopvattingen en dit kontakt kan een mens zoveel rijker maken. Het woordje "kameraadschap" wordt misschien niet door het leger gelanceerd, dan kan het onze bijdrage zijn! Zo gezien is onze soldatentijd toch niet altijd een verloren tijd. Iemand die met open oog leeft in Gods schepping, kan zoveel mooie dingen ontdekken! Meteen mijn beste wensen voor het nieuwe jaar en... houdt sterke banden met thuis en met onze parochiegemeenschap.

De onderpastoor.

°+°+°+

hoe het groeide

Wij willen onze lezers niet onthouden hoe het eigenlijk komt dat zij dit boekje voor een luttel prijsje in handen kregen. Inderdaad, vóór dit brouwsel tot stand kwam, zijn veel heldendaden gezien op verschillende plaatsen in en buiten ons dorp. Wij verontschuldigen ons dat het verhaal op sommige plaatsen eentonig wordt, maar wij willen de waarheid geen geweld aandoen. Omwille van de overzichtelijkheid zullen wij de handelingen per dag laten plaats grijpen.

Donderdag 9 november : Charel J., ex-soldaat, laureaat van de arbeid, onderscheiden met verschillende andere eretekens, had vandaag eens te meer een schitterend idee. Maar vermits Charel geen egoist is, dacht hij : Kom nou, waarom zou ik de anderen voor één keertje er niet mee van laten profiteren ? En zo ontsproot aan Charels brein de gedachte om Goorgalm, het boekje dat U nu vast heeft, uit te geven. Dolgelukkig gaat Charel, vergezeld van deze gedachte, naar bed.

Vrijdag 10 november: Nog steeds in vervoering, telefoneert Charel met Toon V., die van louter plezier op één been de kamer begint rond te huppelen. Reeds twee mensen gaan deze nacht (sic) met dezelfde gelukkige gedachte naar bed.

Zaterdag, 11 november : Als vaderlandslievende patriotten besluiten Charel en Toon deze gedachte vandaag in bed te laten.

Zondag 12 november : Na het zingen van het Te Deum, wordt bij Tante Net (alias Café De Klok) Eddy P. geconfronteerd met "de" gedachte. Van puur geluk vergeet hij zijn geldelijke onmacht en geeft, op kosten van Victor P., onmiddelijk zes rondjes aan het ganse café, waardin inbegrepen. Die dag zaten er verschillende vliegen aan de onderscheidene lampen.

Maandag 13 november: Er wordt, met moeite, niet op volle kracht gewerkt, en zéker niet nagedacht.

Dinsdag 14 november : Op de bus van kwart over zeven ('s morgens) wordt René C. tussen Gooreind en Polygoon op de hoogte gebracht van de inmiddels weer ontwaakte gedachte. Tussen haakjes dient vermeld dat René tot op heden de alleenheerschappij had over Milac-Gooreind. In deze functie verzond hij slechts nu en dan het parochieblad aan een beperkt aantal, nog niet afgedwaalde, soldaten. Onmiddellijk na het vallen van zijn frank, d.w.z. bij het uitrijden van Merksem, sloeg hij spierwit uit, duwde op de alarmbel, sloeg met de noodhamer het venster in, rende vierklauwens naar huis, waar hij met de grootste zorg het nog niet verbraste kasgeld onder een grote hooihopper verstopte. Na het bekomen van de emotie was ook hij enthousiast.

Woensdag 15 november : Het volgende slachtoffer dat bepraat wordt, is Jan V. Ook dit geschiedde op de ochtendbus, welke die dag drie kwartier te laat in Antwerpen aankwam. Als "ervaren" man was Jan slechts gematigd enthousiast, maar besloot na wijs wikken en wegen, zijn "onmisbare" medewerking te verlenen.

Donderdag 16 november: Ook het hart van steenrots Piet V.C. begon sneller te slaan toen hij op diezelfde bus vernam dat ook hij als medewerker werd uitverkoren. Hij legde zich in het bagagenet om rustig na te denken, viel hier bij het nemen van een scherpe bocht uit, toonde zich ondanks de vrij ernstige

kwetsuen, uitermate verheugd, nu hij ook eens iets ernstigs in het leven zou kunnen verrichten.

Vrijdag 17 november : Na de vergadering van de gespreksgroepen wordt E.H. Onderpastoor om goedkeuring verzocht. Hij wijst op het enorme werk dat zoiets met zich meebrengt (zeer juist gezien, dat ondervinden wij op dit ogenblik, n.v.d.R.), is verder zeer in de wolken omdat er nu eindelijk ook eens een idee is dat niet van hem komt, besluit onmiddellijk zijn zegen te geven (waarop wij allen neerknielden) en, in de mate van het mogelijke, ook op andere wijzen mee te werken.

Zaterdag 18 november : Vandaag komt Jos C., broer van René, naar huis uit het verre L., gaat op zoek naar zijn zondagse cent, vindt nergens de vroegere Milac-kas en verzoekt zijn broer om uitleg hierover. Noodgedwongen vertelt René hem de hele zaak, waarop Jos onmiddellijk bereid is zijn traditionele duit (25 cent) in de inmiddels groot geworden zak te doen.

Maandag 20 november : Vandaag wordt een aanvang gemaakt met de praktische uitvoering van het idee. Charel wordt belast met de opdracht: "Uitvissen van de adressen van onze soldaten". Aktieterrein is het gemeentehuis te Wuustwezel.

Dinsdag 21 november : Om half elf raapt Charel zijn moed bij elkaar, zijn fiets op, en rijdt naar het gemeentehuis. Vermits Charel slecht ingelicht is over de diensturen, komt hij te vroeg. Er is nog niemand. Na tot elf uur gewacht te hebben, besluit Charel zijn dorst even te gaan lessen bij "Jouke".
Als hij om half twaalf terug binnenwipt op het gemeentehuis, is iedereen gaan eten. Daar hij 's namiddags moet gaan "werken", besluit Charel de volgende dag terug te keren.

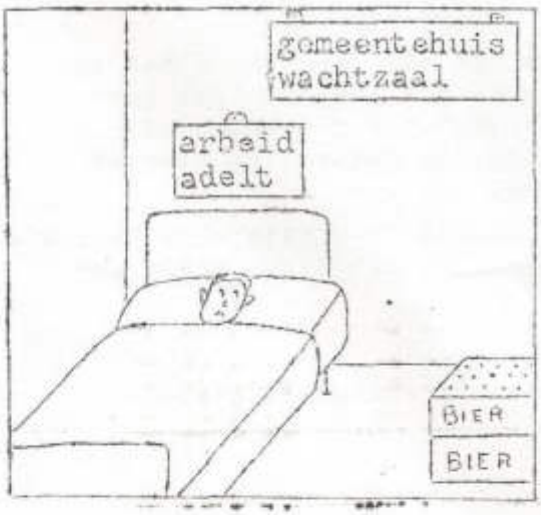

Woensdag 22 november : Charel rijdt opgewekt terug naar Wuustwezel, maar laat zich door een snugger politieagent met een kluitje in het riet sturen. Hij zuipt zich zat, en beslist op het gemeentehuis te overnachten.

Donderdag 23 november: Charel klampt een bediende aan die hem naar een andere bediende stuurt, welke echter afwezig blijkt te zijn. Charel brengt een tweede nacht op het gemeentehuis door.

Vrijdag 24 november : Charel knoopt een gesprek aan met de gezochte en inmiddels gevonden bediende, die de zaak in beraad houdt, en zal voorleggen aan de namiddagvergadering. Charel slaapt een derde maal op het gemeentehuis.

Zaterdag 25 november : 's Morgens ontvangt Charel een verlofbrief en keert pas 's avonds terug, in beschonken toestand en diep ontgoocheld.

Zondag 26 november : Eerste bestuursvergadering. Er wordt een minuut stilte gehouden voor de lijdensweg van de Charel. Uit het gewoel dat hierop volgde hebben wij de verdeling der verantwoordelijkheden overgehouden :

- Voorzitter : Charel Janssen
- Proost : E.H. Onderpastoor
- Secretaris : Jos Cox
- Schatbewaarder : René Cox
- Technische dienst: Jan Vorsselmans
- Tekenaar , prijsvr. Toon Verbeuren
- Public Relations : Piet Van Camp

Kontaktman : Eddy Pourbaix

In praktijk zullen deze taken gezamelijk uitgevoerd worden.
Als laatste punt op de agenda wordt Charel op het matje geroepen om uitleg te geven over zijn diverse aktiviteiten. Een hartelijk woordje van de proost geeft hem nieuwe moed (en dorst) om niet te verzagen.

Maandag 27 november : Charel vertrekt opnieuw naar Wuustwezel, ditmaal met een kruiwagen. Burgemeester (met lint) en voltallig schepencollege zorgen voor een gul onthaal. Omwille van zijn uitstekend aanpassingsvermogen aan de ter plaatse heersende gezapige atmosfeer, wordt Charel een plaats aangeboden als hulp bij de overbelaste dienst "Militie en Bevolking". Charels frank valt niet onmiddellijk, wat daar normaal is, en hij blijft er een nachtje op slapen.

Dinsdag 28 november : De bediende die deze zaak afhandelt, is wéér afwezig. Charel weent de ganse dag en kruipt ziek in zijn bedje. De aangeboden plaats vergeet hij voorgoed.

Woensdag 29 november: Charel vindt de bediende, die vandaag maar op halve kracht slaapt, terug. Deze deelt hem mee dat een onderzoek aan de gang is, en dat hij morgen reeds "meer" zal weten.

Donderdag 30 november : Charel krijgt te horen dat alle bedienden het onmogelijke zullen doen om de adressen bijeen te zoeken, die hem per post zullen toegestuurd worden. Charel verlaat opgelucht het gemeentehuis. Voldaan drinkt hij een pintje op de goede afloop. De uitwerking hiervan is echter dezelfde als toen hij ontgoocheld was.

Voor de lezers die nog meer details wensen: de plaats waar Charel heeft geslapen op het gemeentehuis is nog steeds, en dit tegen matig inkomgeld,te bezichtigen.

+°+°+°

technisch hoekje

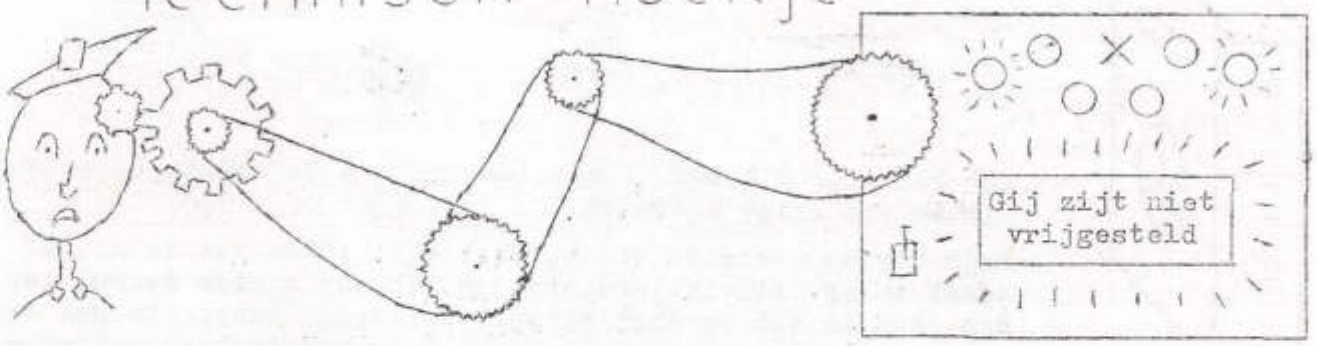

Toekomstige militianen deze pagina is speciaal voor U bestemd. Voor uw bezoek aan het "klein kasteeltje" hebt U misschien enige moeilijkheden die oprijzen in het vooruitzicht van uw militaire dienst.

Misschien vraagt U zich af : Geniet ik geen voorrang of prioriteit ?
Ik heb al enkele broers die soldaat geweest zijn , moet ik nog soldaat worden ?
Wat gebeurt er met mijn arbeidscontract ?
Kan ik, gezien familiale omstandigheden geen vrijstelling, uitstel, ontheffing bekomen ?

Zulke vragen, en misschien nog vele andere plagen wel menig toekomstig milicien. Daarom vanaf volgende maand af, regelmatig meer hierover in "Goorgalm". Mogelijk ziet U uw probleem niet direct behandeld, aarzel dan niet om ons te raadplegen. Wij zullen U zo spoedig mogelijk een goede oplossing voorleggen en nuttige raadgevingen ter hand doen. Al de gegevens aangaande deze problemen worden ons verstrekt door MILAC - Brussel. Neem wel aan dat we in "Goorgalm" enkel algemene gevallen behandelen. Voor persoonlijke moeilijkheden raadpleeg een van de redactieleden (hun adressen vindt U op de eerste bladzijde van dit nummer).

-.-.-.-.-.-

T O E K O M S T I G E S O L D A T E N ! ! ! ! ! !

§ § § §

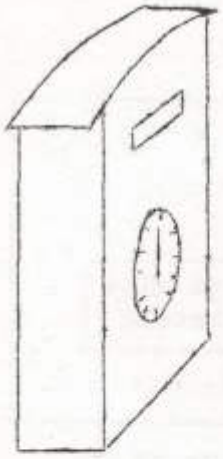

soldatennieuws

Het kan raar klinken , maar het is zo ! We ontvingen reeds nieuws van enige soldaten.

Hugo Geysen vertelde ons hetvolgende: einde van de maand zwaai ik af. Als ik terugkijk op hetgeen achter de rug is, dan denk ik dat er niet zo zeer te klagen valt. Alhoewel de kazerne hier in Spich (een 8-tal kms voor Keulen) wat afgelegen is van de nabije dorpjes, amuzeren we ons steeds zeer goed. Ik heb hier een opleiding gekregen tot chauffeur van vrachtwagens (Mann,kostprijs voor vadertje staat ± 750.000 Fr) en alzo heb ik wel enkele duizenden kms in Duitsland gereden. In zover mijn rekeningen kloppen, aldus Hugo, kom ik deze maand nog wel voor een 10 dagen naar Gooreind, en dan afzwaaien !!!!!!!Akkoord Hugo, maar voor het zover is hoort "Goorgalm" nog wel iets van U, afgesproken ?

Ludo Carvers uit Siegen: Ludo moet nog een maandje meer kloppen dan zijn voorganger. Hij verdient ook zes frank meer dan Hugo, hij is immers korporaal. Ludo heeft zes volle maanden opleiding gehad tot stormfuselier, en werkt nu in de "maintenance" (militaire term voor een doodsimpele garage). Als ancien heeft hij ook al zijn mening over het leger : "één grote soep, met goede smaken, maar heel dikwijls aan de mindere kant, vooral bij het kruipen door slijk en andere apetoeren". Tot zover Ludo.

Ludo Geysen is pas binnen van october. Na een maand grond- en algemene opleiding in Koksijde volgt hij nu een speciale opleiding tot teleontcijferaar.Hij heeft nu niets anders te doen dan 8 uren per dag op een telex te kloppen en als hij dit voldoende onder de knie zal hebben gaat hij het land verdedigen in Brustem. Een oplettend lezer zal het al bemerkt hebben : Ludo is bij de "Luftwaffe". Houdt de moed er maar in , en klop af en toe ook eens een briefje naar "Goorgalm".

= + = + = + =

Dat gebeurt wel eens meer .....

De kolonel komt de troepen schouwen. Aan een van de soldaten vraagt hij van waar hij is.
- Van Gooreind, kolonel, was het antwoord.
- Tiens, tiens, bien, zegt de kolonel, daar heb ik nog gevochten !
- Oh, antwoordt de soldaat, dat wordt bij ons wel eens meer gedaan als het kermis is.

- _ - _ - _ -

Enkele wijsheden.
==========
-Wanneer een vrouw in stilte lijdt, dan is het doorgaans omdat zij met heesheid geplaagd zit.
-Elke man heeft een vrouw nodig: er zijn nu eenmaal een heleboel dingen die men niet aan de regering kan verwijten.

%° %° %° %°

Aan de toekomstige Siegenaars !

van onze correspondent Louis Van Velthoven

Op 3 november ll. ben ik in dienst getreden van het vaderland. In Turnhout werd ik ingedeeld bij de transitcompagnie.Nadat ze mij een paar dagen gebruikt hadden als karwei-opknapper, werd ik, en al mijn lotgenoten, naar huis gestuurd om 't lief nog eens goed vast te houden.

Op 9 november werden we op de trein gezet en 's avonds kwamen we hier in Siegen toe. Vandaag ben ik hier dus bijna 2 maanden. Vanzelfsprekend ben ik nog een dikke rekruut (ook letterlijk want mijn militair gewicht bedraagt 92 kg.)

Veel kan ik over de plaatselijke toestanden nog niet vertellen, maar toch kan ik al enkele nuttige inlichtingen verstrekken voor de toekomstige Siegenaars. Eerst en vooral: het eten is hier redelijk goed in vergelijking met Turnhout. Ik zeg dit op de eerste plaats omdat eten nu juist dàt is waar een soldaat het meeste belangstelling voor heeft. (N.v.d.R.: en drinken dan ??)
Siegen zelf is een stad van ongeveer 50.000 inwoners, gelegen op een honderdtal kilometer van Keulen. De kazerne ligt op de Heidenberg, bijna een uur te voet klimmen van de stad uit. Het garnizoen, dat tot de eerste infanteriebrigadebehoort, bestaat uit drie strijdende eenheden, nl. de carabiniers prins Boudewijn, karpaten in de omgang, het bataljon bevrijding (de Lib) en het zesde bataljon lansiers. Deze drie eenheden worden gesteund door het vuur van het 2° artilleriebataljon.Dit bataljon bestaat uit drie vuurbatterijen, een dienstenbatterij en de stafbatterij. Tot dit laatste behoor ik zelf.

Ik zit hier op zowat 450 km. van Gooreind. Met de D.V.T. of militaire trein zijn we op een uur of zeven in Brussel , met de auto kan men op op vijf en half uur deze afstand afleggen.

Er bestaat hier een vereniging "de Familieclub" die een hotel uitbaat waar families die hun zoon komen bezoeken kunnen overnachten. De prijzen zijn daar zeer laag bv. 140 Fr voor een tweepersoonskamer, 60 Fr voor de duurste volledige maaltijd. De konsumaties zijn zo laag mogelijk, bv. 5 Fr voor een martini of tonic. Wanneer men een eventueel bezoek plant is het best om een week of drie op voorhand uw zoon daarvan te verwittigen. Hij kan dan plaatsen gaan bespreken, en ge moet er dus vlug bij zijn. In geval alles volzet is geeft men wel een ander adres op maar dat valt natuurlijk veel duurder uit. (N.v.d.R. : dergelijke "Familieclubs" bestaan practisch in alle garnizoenen:het volstaat dat men contact opneemt met de OSC van de kazerne) Ik zal de redactie van dit blad regelmatig op de hoogte houden van bijzonderheden als die zich voordoen. U mag natuurlijk ook altijd een brief schrijven. Ik zou zeggen, hoe meer hoe liever, want dorpsnieuws doet een soldaat veel deugd.

= = = = = =

Louis, we kunnen niet anders dan dankbaar zijn voor uw brief , en nog meer voor de beloofde brieven. Laten we zeggen tot volgende maand ?

dagklapper

Vrijdag 1 december.

Op zondag 19 november maakte ons zangkoor, Sinte Cecilia, zijn eerste publiek optreden. Er was een enorme belangstelling, en onder de aanwezigen bemerkten wij o.a. premier V.d.B., vergezeld van zijn deme en van de vice. De koning stuurde zijn afgevaardigde, baron Jan Janssen, die ook de beste gelukwensen van de koningin overmaakte. Er werd op die avond prima gezongen, voorgedragen en gekolderd. Ook waren wij aangenaam verrast door de mooie lichtbeelden. Spijtig dat onze dagklapper pas op 1 December begint, anders hadden we er een uitgebreid verslag van gemaakt.
Gesterkt door het sukses van die avond wordt er vandaag teer gefeest. Geen traditionele "koude schotel" met daarna kaartprijskamp, maar wel een prachtige dansavond met zelfs een "Ontdek de ster"-wedstrijd. De "gouden" beker wordt weggekaapt door Wall Arno, die slechts nipt wint van de onderpastoor. Deze laatste vertolkte met brio een heimatlied, waarvan de tekst integraal verschijnt in volgend nummer. Ook de andere kandidaten leveren puike prestaties. Het applaus, dat tussen pot en pint (gratis, nota bene !) wordt voortgezet, duurt tot half drie. Opmerkelijk aan dit alleszins geslaagde feest, is wel dat de vrouwelijke geestelijkheid van Gooreind zich niet onbetuigd liet op het gebied van de zogenaamde "profane" ofte wereldlijke zaken, maar ook al eens de beentjes strekte voor een dansje.

Zaterdag 2 december.

Op het pleintje achter de kerk landt een ruimteschip, dat bij nader toezicht afkomstig blijkt te zijn van de planeet Mars. Er zijn vier marsbewoners aan boord, die echter zo klein zijn, dat zij bij het uitstappen jammerlijk in een van de talrijke plassen omkomen.

Zondag 3 december.

Het zoveelste ongeval op de "dodenweg" Bredabaan.
De wagen komende uit de richting Antwerpen, bestuurd door dokter Denissen, ramt met volle geweld deze met onze medewerker Jos Cox achter het stuur. Een inderhaast bijgeroepen dokter stelt gelukkig slechts stoffelijke schade vast. Uitspraak in deze zaak wordt geveld wanneer wij rondkomen voor onze abonnementen. Voor een steunabonnement zijn wij graag bereid de zaak in de doofpot te stoppen

Maandag 4 december.

Wij willen van deze stille maandag gebruik maken om een vergetelheid recht te zetten: Bij de gevierden van verleden vrijdag hoort in de eerste plaats Leo Smeulders, omwille van de tweede aanwinst in zijn gezin.

Dinsdag 5 december.

Om in dezelfde stijl voort te gaan, vernemen wij vandaag dat ook Albert Gabriëls zich kan verheugen in de komst van een zoontje. De ouders werd echter een lelijke, maar achteraf leuke, poets gebakken doordat de nieuwgeborene

zijn komst niet afwacht tot in het moederhuis, maar reeds in de auto zijn blijde intrede doet.

Woensdag 6 december.

Vroege arbeiders zien nog juist de schimmel van Sinterklaas wegrijden in de richting van Spanje, via Polygoon. Alle kinderen haalden vanmorgen kraaiend van plezier hun schoentje leeg en zelfs de stoute werden met een aardigheidje bedacht; zij kregen een chokoladen "S" (van stout).

Donderdag 7 december.

Als het in Parijs regent, dan druppelt het in Brussel. Maar als het in Antwerpen vriest, dan sneeuwt het in Gooreind. Vele mensen, die na hun zware dagtaak 's avonds terugkeerden, vonden hun huis niet meer terug omdat het ondergesneeuwd was. Naar wij vernemen, brachten sommige dapperen de nacht door in inderhaast opgetrokken nood-iglo's. Anderen vonden het geraadzamer aan de bushalte te blijven om de eerste bus van de volgende dag zeker niet te missen. Spijtig dat er nog geen wachthuisjes staan.

Vrijdag 8 december.

De postbode werpt in de brievenbus van de Charel de thuisadressen van onze soldaten. Deze waren per ongeluk opgestuurd door een al te ijverige bediende van het gemeentehuis. De man werd met de 900 naar het hospital gevoerd, waar men hem onmiddellijk onder een zuurstoftent plaatste. Hij zal daar twee maand moeten kamperen, en al die tijd slechts melk te eten (en te drinken) krijgen.

Zaterdag 9 december.

De K.L.J. krijgt vandaag Sinterklaas op bezoek via de persoon van René Cox. Alhoewel heilig, toch kon de goede Sint zich moeilijk overeind houden op het gladde ijs. Na afloop had het paard nog grote dorst, de Sint echter niet meer.

Zondag 10 december.

Gouden bruiloft van de echtelingen Peer Paelinckx-Catarina Simons. Na de plechtige hoogmis en de erewijn, werd bij Jef Stevens gefeest, gezongen, gedronken en gedanst tot in de vroege uurtjes. Houdt U kloek, Peer en Catarina. Tot binnen tien jaar, dan vieren wij diamant.

Maandag 11 december.

Het vriest min elf graden.

Mijn schrijfmachine bbbbbbert van de kou

Op een vergadering van afgevaardigden van de Gooreindse verenigingen wordt een hartig woordje verklapt over de bescherming van landbouwgrond, bouwgrond, en meerdere politieke en sociale kwesties.

Dinsdag 12 november.

Kaartwedstrijd Boerengilde-K.W.B. Iedereen had prijs.
Op een vergadering te Minderhout wordt het fameuze plan voor reorganisatie van de struktuur van het land aan de notabelen van de Noordkempense gemeenten voorgelegd. Vermits dit plan nogal wat stof heeft doen opwaaien, komen wij er in volgend nummer uitvoerig op terug.

Woensdag 13 december.

Jos Geysen (Oud Gooreind) zal de auto enkele weken moeten missen. Deze namiddag rijdt Jos naar Wuustwezel. Zoals in alle grote steden heerst daar ook al grote parkeermoeilijkheid. Aan de kredietbank (Bredabaan) vindt hij tenslotte een redelijk plaatsje. Omdat de achterruit tamelijk bevuild is en Jos wil zien of de wagen wel goed staat, opent hij het portier..... en flap boem bang.....weg is de deur. Een passerend vrachtwagen nam ze mee. De voorruit moet er ook aan geloven. Jos heeft enkele schrammetjes. Om eerlijk te zijn, het had andere gevolgen kunnen hebben.

Donderdag 14 december.

Op aanvraag van onze bisschop zullen in Gooreind gespreksavonden worden georganiseerd, die starten enkele weken na nieuwjaar.
Ter voorbereiding hiervan reizen acht gespreksleiders naar Achterbroek, om iets meer te vernemen over het doel van dit initiatief en de uitwerking ervan.

Vrijdag 15 december.

Wij intervieuwden vandaag een honderdjarige uit B.
- Waaraan heeft U het vooral te danken, vroegen wij, dat U zo oud geworden is ?
Waarop de brave borst antwoordde: Dit heb ik vooral te danken aan het feit dat ik in 1867 geboren ben !

Zaterdag 16 december.

Vandaag intervieuwden wij de 24-jarige echtgenote van de honderdjarige van gisteren. -Waaraan heeft uw man het vooral te danken, vroegen wij, dat hij zo oud geworden is ? Waarop de brave ziel antwoordde: - Dat heeft hij vooral te danken aan het feit dat hij in 1867 geboren is! (N.v.d.R.: wordt vervolgd)

Zondag 17 december.

Tentoonstelling van vrijetijdsbesteding in de Gildezaal, met als onderwerpen o.a. perrogravuren, pentekeningen, figuurzagen, blokfoto's, herbarium, kunstwerken uit de Filippijnen en diverse verzamelingen zoals uurwerken, sleutelhangers, bierglazen, munten en zo meer. Deze tentoonstelling was een bewijs dat vrijetijdsbesteding zinvol en rijk kan zijn. In ons volgend nummer komen wij hierop terug met een uitgebreid verslag.

Maandag 18 december.

Ergens achterin op de Noordheuvel wordt met man en macht gewerkt om een varken dat in een sterfputje gesukkeld is, te bevrijden. Het varken heeft zijn dank geuit door driemaal te knorren.
Een landloper belde vandaag aan bij een van de talrijke Gooreindse villa's. De dame des huizes kwam zelf open doen, en vroeg enigszins uit de hoogte:
- Wel wat komt ge hier doen ?
Waarop de vent schuchter een knoop in de hoogte stak en vroeg: Zoudt ge misschien niet even een jas aan die knoop willen zetten, madammeke?

Dinsdag 19 december.

Met het oog op het nakende Kerstfeest wordt er door het koor druk gerepeteerd, onder bevoegde leiding. Meester Goovaerts moet met een schoolmeestersgebaar nog wel enkele valse noten wegtikken, maar de ster wijst de goede weg.

Woensdag 20 december

Dat onze schoolmeesters heel wat kunnen tegenkomen, bewijst dit voorval:
In een van onze degelijke Gooreindse klassen moesten de leerlingen een tekening maken in verband met de godsdienstles. De leraar bekeek de werken aandachtig, maar aan de tekening van Juleke kon hij niet wijs worden.
- Zeg eens Juleke, wat hebt gij met deze tekening willen zeggen ?
- Dat is de Goede God, meester !
- Maar manneke, niemand weet hoe de Goede God er uitziet !
- Awel, dan weten ze het nu ! antwoordde Juleke.

Donderdag 21 december

En weer maar repeteren voor het zangkoor.... om de laatste puntjes op de i te zetten. Bij het horen van de hemelse tonen vallen de vleermuizen van verbazing naar beneden, en de uil, die zich juist op rooftocht wilde begeven, voelt zich onmiddellijk bekeerd tot betere gevoelens.

Vrijdag 22 december

Dit jaar belooft Kerstmis iets speciaals te worden.
Dat konden wij afleiden uit de drukke werkzaamheden aan de kerk, waar gesjouwd werd met bandopnemers, microfoons, luidsprekers en dergelijke meer. Groot was onze verbazing toen wij in de plaats van klokken, kerstliederen uit de toren hoorden galmen.

Zaterdag 23 december

Voor een bomvolle (!!!!) feestzaal (!!!!) spelen de "Roervinken" het wereldberoemde toneelwerk "Geld te geef". Voor één keer dacht Wuustwezel nog eens aan Gooreind. Maar dat de rollen zo subliem en met liefde zouden vertolkt worden, had niemand verwacht. Goed zo, Roervinken. Wij verwachten u terug.

Zondag 24 december

Stille zondag ter voorbereiding van Kerstmis. Op straat is geen kat, zelfs geen mens te zien. Wij kijken naar de kerstboom en voelen ons vol verwachting.

Maandag 25 december.

"Het Kinde Jezus in de Kempen".
Dat was het thema van deze Kerstmis in ons dorp. In die zin was in onze kerk de stal gebouwd, waarvoor wij moeilijk de woorden vinden om hem te beschrijven. Het was meer dan prachtig. (Ondertussen publiceerden Gazet van Antwerpen en diverse andere kranten reeds een foto van dit uniek meesterwerk).
Zelden was onze kerk zo klein als voor de middernachtmis. Deze duurde anderhalf uur, en het was tamelijk koud in de kerk, maar dat konstateerden wij pas als we terug in de warme huiskamer waren. Ook bewees ons koor dat het niet de goede weg zoekt, maar hem reeds gevonden heeft. Proficiat aan al degenen die zich hebben ingezet voor het welslagen van dit kerstgebeuren.

Dinsdag 26 december

Vergadering van de Boerinnengilde, met bespreking van het onderwerp: "Hoe klasseer ik mijn belangrijke dokumenten ? Er waren de traditionele koffie en tombola. Iedereen had koffie, maar niet iedereen had prijs.

Woensdag 27 december

Stille woensdag. De pessimisten denken pessimistisch aan het voorbije Kerstfeest. De optimisten denken optimistisch aan de komende Nieuwjaarsdagen.

Donderdag 28 december

Iedereen viert blij zijn feestdag, behalve onze redaktie. Wij vierden de onze reeds op 1 november.

Vrijdag 29 december

De werkende mens arbeidt, knoeft, zwoegt, wroet, zweet, hijgt, puft, ploetert, dit alles met de glimlach. Want het is de laatste maal in 1967. Beter is het gesteld met onze huismoeders, zij "mogen" tot en met de laatste dag laten zien wat zij kunnen om de hongerige feestvierdersmagen te spijzen.

Zaterdag 30 december

Nieuwjaarke zoeten
't varken heeft vier voeten
vier voeten en een staart
is een koppel worsten waard;
Jaja 't is waar
'k wens een zalige nieuwejaar.

Onze kleinen zingen, wij delen, dit jaar één dag vroeger dan anders.

Zondag 31 december

Via de televisie nemen wij een intervieuw af van Zijne Majesteit Koning Boudewijn en zijn gade Koningin Fabiola. Dit ter gelegenheid van de oprichting van Goorgalm. Voor diegenen die een blijvende herinnering wensen aan deze feestrede, geven wij hierna de hartroerende tekst.

Waarde Landgenoten,

Het is met ware vreugde en rechtmatige trots dat de Koningin en ik ons vanop deze plaats tot U richten om onze oprechte dank te betuigen voor de stichting van Goorgalm, een initiatief waarop België fier kan gaan, en waarvan op dit ogenblik de verregaande expansiemogelijkheden nog niet te schatten zijn.

Hierop richtte de Koning zich met tedervolle minzaamheid tot de Koningin, waarop deze ontroerd prevelde : "Het weze zo."

Na deze verkwikkende woorden jubelde het vaderlands lied in ons aller harten.

Maandag 1 januari 1968.

Aan al onze lezers: BESTE WENSEN VOOR 1968.
Hiermee klappen wij onze dagklapper dicht.

LEZERS, UW SUGGESTIES VOOR DIT BLAD, UW RAADGEVINGEN, UW HULP BIJ HET OPSTELLEN VAN DEZE DAGKLAPPER, REAKTIES OP ARTIKELS, ENZ., WORDEN NIET ALLEEN IN DANK AANVAARD, MAAR TEVENS TEN STELLIGSTE VAN UWENTWEGE VERWACHT !!!!!!

(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)!()!()!()!()!()!()!()(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)

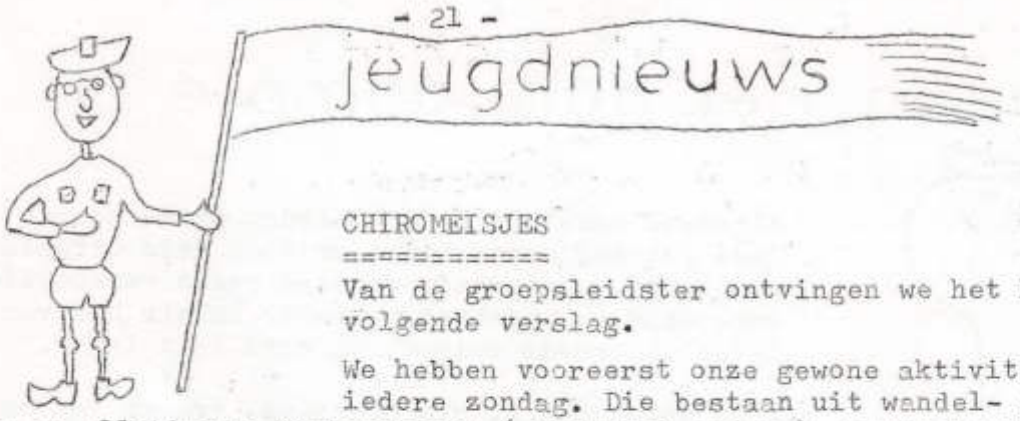

CHIROMEISJES
==========

Van de groepsleidster ontvingen we het hiernavolgende verslag.

We hebben vooreerst onze gewone aktiviteiten van iedere zondag. Die bestaan uit wandel- en fietstochten en allerhande buitenspelen (bij mooi weder), knutselwerken en binnenhuisspelen.
De voorbereidingen van die aktiviteiten worden door de leidsters op de leidsterskring iedere vrijdag behandeld. Verder was er met paaszondag paaseieren zoeken; omwille van de regen gebeurde dit in de lokalen, maar onze meisjes hebben er toch pret aan beleefd. Met de Sinksendagen hielden wij ons groepsfeest. De toneeltjes opgevoerd door de Sterrekens, 7 à 8 jaar, Zonnemeisjes, 8 à 10 jaar, Kroontjes, 10 à 12 jaar, en de Kristimeisjes, 12 à 13 jaar, en de leidsters, waren fijn naar voren gebracht.

De kaartenverkoop (winst) was zeer goed, doch de leiding en ook de kinderen waren wel wat teleurgesteld om de niet te talrijke aanwezigheid, en wij hopen dat ieder die een kaart koopt komt zien wat de Chiro kan presteren.

Ons bivak te Geel-Bel is in ieders smaak gevallen. Daarin speelde het mooie weer natuurlijk een grote rol. De 39 kinderen hebben zich waarlijk vermaakt en een lekkere keuken verhoogde de stemming gedurende de 11 dagen. Op 9 december heeft St. Niklaas een bezoek gebracht aan onze meisjes , met drie zwarte knechten nog wel. Hij werd verwelkomd door onze proost en toegejuicht door de kinderen. De verbaasde, glimlachende en onderzoekende gezichten van de meisjes getuigden van de pret die ze hieraan beleefden. Er werden liedjes gezongen door groot en klein. De Sint sprak een haastig woordje tot allen over de groepsmis, het uniform en de gehoorzaamheid aan de leiding. De grote knecht was een rare kerel en iedereen kroop een beetje opzij als hij met zotte sprongen de zaal rondwipte. Tot slot gaf de Sint, geholpen door de zwarte pieten, aan ieder een zakje snoep. Terwijl de Sint vertrok zongen wij "daaaaag Sint Niklaasje".

Wij hebben 94 aangeslotenen en de leiding hoopt dat ze na de school nog in de Chiro blijven. Laat ons met de proost, de leiding en met de ouders, onze chiromeisjesgroep verder vooruit helpen.

==========

K.L.J.

=====

De K.L.J. die zich de laatste jaren de reputatie van de grootste en oudste slaper der jeugdverenigingen toegemeten kreeg, is (eindelijk) uit haar kuit geschoten. Bravo !!!!
Ons jaarthema : " Ruimte voor de mens ". Ruimte dus en contact voor de anderen. Om even verder saai te blijven citeer ik onze doelstelling :
" actief medewerken aan de ontwikkelingshulp en contact met andere jeugdverenigingen ".

vraag het aan oompje

Alhoewel enkel de redactieleden op de hoogte van deze rubriek waren, moet er toch iets uitgelekt zijn. Wij ontvingen inderdaad reeds verscheidene verzoeken om bijstand en raad. Enkele hiervan laten wij reeds volgen. De rest komt later.

- De heer John V. uit Gooreind, vraagt ons hoe het komt dat de straatverlichting tegenwoordig 's avonds maar niet wil branden. Hij parkeert dan altijd zijn auto voor de deur, en, aangezien hij steeds zijn stadslichten moet laten branden, is hij een entoesiast afnemer geworden van een bepaald merk batterijen, mij niet nader bekend.

Antw. - Wel m'n beste John V., voortgaande op uw vraag hebben wij een klein onderzoekje ingesteld, en wij kwamen hierbij tot verrassende konklusies. Vooreerst blijkt dat het gemeentebestuur van "niets" weet. Dat is ook begrijpelijk, aangezien het licht 's nachts om twee uur wel brandt. Wat blijkt nu verder ? Wel, de heer Kosygin, Rusland's eerste heeft ooit, naar wij vernomen op een partijtje, ter zijner ere gegeven te Praag, gezegd dat als er ooit een aanval op het westen, en wel speciaal op Vlaanderen, komt, dit beslist zal geschieden rond 9 uur 's avonds. Gelukkig is dit de bediende, belast met de verlichting van onze straten, ter ore gekomen. Gelukkig heeft hij dan ook prompt besloten nu reeds te beginnen met de totale verduistering van onze kontrijen. Wij beschouwen het als een enorm voorrecht, dat hij in Gooreind het licht wel dooft, en bijvoorbeeld in Wuustwezel niet. Als ze in Wuustwezel de boel met bommen plat gooien kan die bediende blijkbaar weinig schelen, maar Gooreind wil hij ten allen prijze gespaard zien (waarschijnlijk woont zijn lief of zijn schoonmoeder hier). Dus, niet boos worden op de duisternis John V., het is immers voor ons aller welzijn.
Tussen haakjes (het geld dat hiermee uitgespaard wordt, zal aangewend worden om de kapotte lampen te herstellen).

= = = = =

Een stijve burger uit de Emiel Verellenlaan, Rik Van C. die de gewoonte heeft iedere morgen met zijn auto naar het werk te rijden, zat begin december strop vermits hij zijn wagen niet kon buiten krijgen door de overvloedige sneeuw. Daarom nam hij de bus . Toen hij 's avonds anderhalf uur op diezelfde bus stond te wachten, rood van koleire en groen van de kou, schoot zijn gemoed vol. "Hoe komt het in hemelsnaam toch" schrijft de waarde heer V.C. " dat er in Antwerpen alle tien minuten bussen vertrekken naar Kapellen en, als 't meevalt, slechts één om het uur naar Gooreind. Is hier iets aan te doen ?"

Hoe het komt, mijn waarde Rik, weet ik ook niet, maar er is beslist iets aan te doen. Ofwel staat U 's morgens vroeger op om de sneeuw weg te keren, zodat ge met uw auto kunt rijden, ofwel, en dat is misschien nog beter, gaat ge terug in Ekeren wonen, vanwaar ge gekomen zijt. Maar als ge absoluut in 't Gooreind wilt blijven, dan moet ge er maar iets voor over hebben ook. Het beste , Rik.

= = = = = =

geneeskunde of experiment met een mens ?

4 december 1967: een historische datum in de geneeskunde. Louis Washkansky, een 55-jarige kruidenier uit Kaapstad, lijder aan suikerziekte, heeft nog (volgens de dokters althans) enkele dagen te leven.

Denise Darvall, 25 jaar, heeft een dodelijk verkeersongeval.

Dokter Barnard, chirurg aan het"Grote Schuur"-ziekenhuis, neemt het besluit het hart van de 25-jarige vrouw over te planten in het lichaam van de 55-jarige man.

Urenlang minitieus werken en angstig wachten worden bekroond met een sukses zonder voorgaande. Voor de eerste keer in de wereldgeschiedenis leeft een mens met een "ruilhart". Een man van 55 jaar heeft een hart van 25 jaar. Ongelooflijk.

Louis Washkansky herstelt vlug. Zijn moreel is uitstekend, zijn eetlust nog beter. Eieren, biefstuk, fritten, fruit eet hij met smaak.

Dokter Barnard wordt onderscheiden omwille van zijn verdiensten. Na 12 dagen krijgt Washkansky een dubbele longontsteking. Zijn toestand wordt langsom slechter. Op 22 december, 18 dagen na de hartoverplanting, sterft hij. De lijkschouwing toont aan dat de doodsoorzaak niet aan het nieuwe hart te wijten is, maar wel aan ademhalingsstoornissen ten gevolge van de longontsteking.

Dit alles lazen wij in de krant. Zonder afbreuk te willen doen aan de prestatie op zichzelf, durven wij hier toch enkele nabeschouwingen maken, enkele suggesties geven aan de lezer tot nadenken. Aan hem om besluiten te trekken.

- Wat zal de juiste houding zijn tegenover deze gebeurtenis, zoals ze ons door de (sensatie)pers wordt voorgeschoteld? Moeten wij de pap, die men ons "met de lepel in de mond geeft", maar binnenhappen, of mogen wij de berichtgeving met een korreltje zout nemen? Dat de techniek van de operatie in verhouding niet zó'n grote problemen stelde, heeft dr Barnard persoonlijk toegegeven. In het tweede, en moeilijker,gedeelte, nl. het in leven houden van de patiënt, is hij echter niet geslaagd. Het is goed mogelijk dat de patiënt nog een hele tijd zou geleefd hebben zónder operatie. Tegelijkertijd willen wij hier deze vraag stellen : Waar ligt in dit hele opzet de grens tussen de drang een wereldschokkende prestatie te leveren, en de wil om de mensen zo goed mogelijk te helpen, wat toch de eerste task van een dokter dient te zijn? M.a.w. : In hoever blijft deze zaak een gewetenskwestie voor de chirurgen, en in hoeverre een blufferij op grote schaal, of een geldingsdrang?
- Verschillende doktors, o.a. uit Frankrijk en Zweden, hebben onmiddellijk na de operatie voorspeld: die man leeft nog slechts 2 à 3 weken. Zij hebben gelijk gekregen. Was het chirurgenteam dat Washkansky opereerde, dan zó dom dat zij dit niet wisten, of hielden zij halsstarrig vast aan hun (geveinsd?) optimisme voor het oog van de wereld ?

(lees het vervolg op blz. 25)

prijsvraag

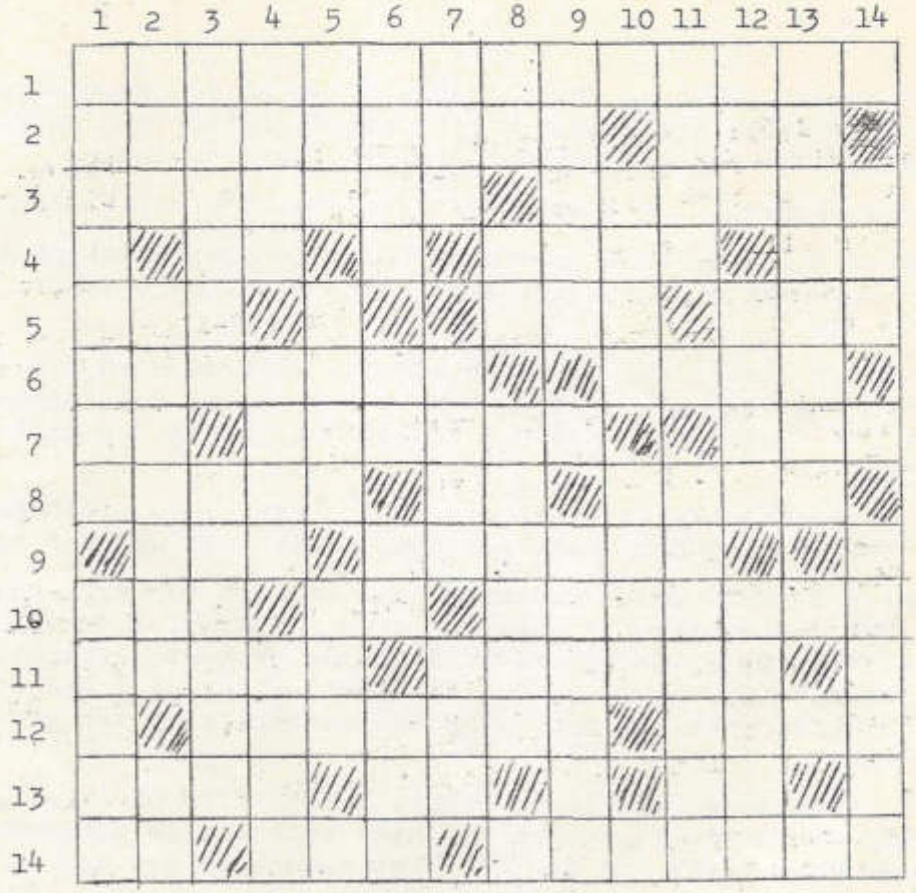

Horinzontaal:

1.straat in de omgeving van onze kerk.
2. dorp grenzend aan Gooreind - echtgenoot.
3.gemeente in prov. Antwerpen - een persoon.
4.lidwoord - proef - muzieknoot.
5.van eten - 100 gr - huid.
6.eiland - rivier in Duitsland
7.kenletters van Nederland - steeds - engelse tien.
8.monster - 2 klinkers -...naar werk.
9.vaartuig - storm.
10.identiteitskaart - muzieknoot - spel.
11.Gr. letter - weet er wat van.
12.Karel ende.... - go.....
13.vuurspuwende berg - slee - amerikaanse wegenpolitie.
14.Naamloze vennootschap - deel van tennisspel - opschieten.

Vertikaal:

1.ons dorpje - ledematen van dier.
2.wees gegroet - wij leerden er op rekenen - televisie.
3.groente - sterk vergif.
4.trede - van laken - doorschijnend produkt.
5.HBG - babypoeder - LAE.
6.tijden - nieuw testament - onder andere - opening.
7.omg. franse ik - beest - wagen.
8.afk. van seleen - TO - verdorie.
9. wintersport - hoeveelheid.
10.een tijger in uw tank met.....- straat.
11.vertraagt - verkeerde bejegening.
12.turkse naam - onherroepelijk neen - treedt.
13.bijbrengen.
14.tussen bergen - van snuiten.

REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG.

1° Wie mag er meedoen ? Iedereen die dit blaadje in handen krijgt.
2° Als enige juiste oplossing geldt diegene die wij in de brankast op een niet nader bepaald adres steken hebben.
3° Stuurt uw oplossingen in grote getale naar Tony Verbeuren, of naar een der overige redactieleden. Persoonlijk afgeven in een openbare Gooreindse drankgelegenheid is eveneens toegelaten. Een toernoetje is niet noodzakelijk, maar wel aangeraden, wil je bij de prijzen zijn.
4° Men mag meer dan één oplossing binnensturen. Bij eventuele loting wordt de naam echter slechts éénmaal in het zakje gestoken.
5° Gelieve de juiste naam, voornaam, adres, evenals de ouderdom op te geven.
6° Ingeval van meerdere juiste oplossingen zal het lot beslissen.
7° Oplossingen binnen vóór 25.1.68.
8° De PRIJZEN : Er is een prijs voorzien voor de soldaten en een voor de niet-soldaten. Zij zullen bestaan uit waardevolle pocket-boeken.
9° In het belang van de openbare veiligheid wordt iedereen dringend aangemaand mee te doen: Als er geen prijzen kunnen toegekend worden, zal de voltallige redaktie zich met het uitgetrokken geld gaan bedrinken.

+°+°+°